

RIN

**REGIONALNY
INFORMATOR
ZWIĄZKOWY**

**Nr 6 (417)
CZERWIEC 2021 r.**

REGION ZIEMIA ŁÓDZKA

Foto www.wyscig.com.pl

Już po raz 32. Łódzka „Solidarność” organizuje MIĘDZYNARODOWY WYŚCIG KOLARSKI „SOLIDARNOŚCI” I OLIMPIJCZYKÓW. Sympatyków kolarstwa zapraszamy na trasę Wyścigu.

Szczegóły na str. 6 i 7

Z prac regionalnych władz Związku

W drugiej połowie maja zaobserwaliśmy znaczny spadek zachorowań na covid-19, co zwiastowało wygaszanie trzeciej fali koronawirusa. Wprawdzie pandemia nie ustała całkowicie i wciąż jest obecna wokół nas, ale rosnąca liczba osób zaszczepionych spowodowała, iż Rząd RP podjął decyzję o poluzowaniu niektórych obostrzeń, a także odblokowaniu wielu gałęzi gospodarki. Spowodowało to, iż powoli możemy powracać do normal-

nego życia. Sytuacja ta nie była bez wpływu na decyzje podejmowane przez Prezydium ZR. W końcu maja Biuro Zarządu Regionu powróciło w całości do pracy stacjonarnej, a także zostało zwołane na 14 czerwca br., po raz pierwszy od września ub. roku, stacjonarne posiedzenie Zarządu Regionu. Jednak zanim to nastąpiło Prezydium ZR, w większości już stacjonarnie, podjęło szereg decyzji i uchwał (w omawianym okresie było to 5 uchwał i 14 decyzji). Między innymi Prezydium ZR, na wniosek Regionalnej Sekcji Pomocy Społecznej NSZZ „Solidarność” negatywnie zaopiniowało projekt Uchwały Rady Miejskiej w Łodzi zmieniającej

uchwałę w sprawie likwidacji centrów administracyjnych oraz utworzenia jednostki budżetowej o nazwie Centrum Administracyjne Pieczy Zastępczej i nadania jej statutu. Ponadto podjęta została decyzja o złożeniu wniosku do Marszałka Województwa Łódzkiego o nadanie Odznaki Honorowej za Zasługi dla Województwa Łódzkiego dla śp. Marii Lubery. W związku z powołaniem Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej w sprawie emerytur stażowych, Prezydium ZR powołało zastępcę przewodniczącego Ireneusza Wacha, na regionalnego pełnomocnika ds. zbierania podpisów pod projektem.

Red.

W numerze:

Najstarsze organizacje NSZZ „Solidarność” w Regionie Ziemia Łódzka

W tym numerze prezentujemy organizację zakładową zarejestrowaną pod nr 2 na Uniwersytecie Łódzkim

Str. 4-5

32. Międzynarodowy Wyścig Kolarski „Solidarność” I Olimpijczyków

Str. 6-7

Rondo NSZZ „Solidarność” w Łasku

Str. 8

Protest Głodowy w Łodzi

W lipcu mija 40. rocznica kilkudniowego protestu głodowego zakończonego Marszem Głodowym - najliczniejszą manifestacją uliczną w historii Łodzi

Str. 11

Manifestacja NSZZ „Solidarność” branży paliwowo-energetycznej

„W związku z brakiem dialogu społecznego, łamaniem praw pracowniczych i związkowych, zagrożeniem utraty miejsc pracy oraz zagrożeniem utraty bezpieczeństwa i suwerenności energetycznej naszego Kraju, Rada Krajowego Sekretariatu Górnicstwa i Energetyki NSZZ „Solidarność” na swoim posiedzeniu w dniu 24 maja br. podjęła uchwałę o zorganizowaniu w Warszawie akcji protestacyjnej” - czytamy w Apelu Krajowego Sekretariatu Górnicstwa i Energetyki.

Manifestacja odbyła się 9 czerwca 2021 r. przed przedstawicielstwem Komisji Europejskiej w Polsce, znajdującym się w Warszawie przy ul. Jasnej 14/16a. Następnie uczestnicy manifestacji przemaszerowali przed siedziby Ministerstwa Aktywów Państwowych, Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii i Kancelarii Pre-

zesa Rady Ministrów, gdzie nastąpiło zakończenie manifestacji. Związkowcy wręczyli petycję przedstawicielom Komisji Europejskiej, Ministra Aktywów Państwowych, Ministra Rozwoju i Technologii oraz Premiera RP.

Z Łodzi do Warszawy wyjechało blisko 200 osób. Więcej szczegółów na temat manifestacji w następnym numerze.

Red.

Wyrazy głębokiego współczucia

Koledze

**ADAMOWI
RATAJCZYKOWI**

członkowi Zarządu Regionu
Ziemi Łódzkiej
NSZZ „Solidarność”

z powodu śmierci

BRATA

składają członkowie i pracownicy
Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej
NSZZ „Solidarność”

W łódzkim ZWiKu

Zakład Wodociągów i Kanalizacji, to jedno z ostatnich przedsiębiorstw z długą 95-letnią tradycją. Niestety, w ostatnich latach jest on powoli i systematycznie niszczone.

Wszystko za sprawą polityki i decyzji, które nie znajdują zrozumienia już nie tylko u pracowników Spółki, ale jak okazało się na koniec ubiegłego roku, również w ekonomii.

Wydaje się, że początek końca ZWIK to lata odległe – czas, kiedy p. Prezydent H. Zdanowska musiała ustąpić pracownikom ZWIK-u oraz wspierającym ich działania mieszkańców i zaprzestać prywatyzacji tej miejskiej spółki. Jednak ostatnie działania władz miejskich pokazują, że Pani Prezydent nie zaniechała prywatyzacji, tylko odłożyła ją w czasie...

Teraz zgodnie z planem władz miejskich wspartym olbrzymimi działaniami PR-owymi, pracownicy mają zostać w tej walce sami. W końcu, po kolejnej kuriozalnej podwyżce czynszu dzierżawnego do kwoty 89 milionów złotych na rzecz Łódzkiej Spółki Infrastrukturalnej (która poprzednią decyzją władz miejskich została właścicielem infrastruktury podziemnej) oraz opłacie ponad 30 milionów z tytułu podatku od nieruchomości, Spółka zarządzana wskazanymi przez władzę osobami koalicji PO-SLD po raz pierwszy od 95 lat odnotowała stratę finansową... A przecież nikt nie chce utrzymywać bankrutów.

Dlatego też łodzianie, zgodnie z miejską polityką informacyjną (wystarczy porównać strony internetowe spółek), powinni wspierać istnienie ŁSI właściciela infrastruktury. Spółka ta dzięki czynszom dzierżawnym otrzymywanym od dwóch innych spółek miejskich zajmujących się w rzeczywistości dostarczaniem wody i odprowadzaniem ścieków miejskich: GOŚ i ZWIK przynosi zyski, a nie straty.

Po co mieszkańcom ZWIK, zgodnie z pogardliwym przekazem miejskim nazywanym jedynie dzierżawcą rur i kanałów?

Tymczasem mało kto wie, nawet jeśli wnikliwie czyta informacje, że Zakład Wodociągów i Kanalizacji Spółka z o.o., to przedsiębiorstwo miejskie, które wykonuje podstawowe zadania z zakresu zaopatrzenia miasta i mieszkańców w wodę i odprowadzanie ścieków.

To do pracowników ZWIK należy pobieranie, tłoczenie, oczyszczanie i wiele innych czynności związanych z dostarczeniem wody dla mieszkańców. To oni remontują, czyszczą i zabezpieczają kanały. Bez ich pracy, wiedzy, fachowości pewnie nieraz już obrazy z ulic naszego miasta przypominałyby te niedawne z Warszawy...

W różny sposób można niszczyć przedsiębiorstwo, na przykład ciągnąc latami negocjacje w sprawie podwyżek płacowych. Zniechęceni ludzie będą odchodzić, a aby w to miejsce wykształcić nowego fachowca potrzeba czasu i również skutecznej zachęty, takich jak podwyżka, awans albo inne wymierne profity. Od lat nie funkcjonuje to w ZWIK-u. Na wszystkie te bolączki „Solidarność” w ZWIK zwracała uwagę poprzez słowa swojego przewodniczącego Krzysztofa Budzenia wypowiedziane jeszcze w październiku 2019 roku na konferencji zorganizowanej przez posła Waldemara Budę z prezesem Wód Polskich Przemysławem Dacą. Konferencja dotyczyła również m.in. nowej taryfy za wodę i odprowadzanie ścieków, od której wprowadzenia uzależniono podwyżki dla pracowników. Wody Polskie przyznały zasadność podwyżek i wskazanych inwestycji, ale zakwestionowały podwyżkę czynszu dzierżawnego na rzecz ŁSI. I tak ZWIK został wciągnięty w rozgrywkę, która trwa do dziś...

O bezpodstawnej podwyżce czynszu dzierżawnego informowaliśmy w grudniu 2019 r. łódzką delegaturę Najwyższej Izby Kontroli. Niestety otrzymaliśmy odpowiedź, że NIK przeprowadza tylko kontrole planowe, a kontroli naszego przedsiębiorstwa w planie nie było. Zwracaliśmy się o pomoc również do polityków reprezentujących nasz region.

To dzięki staraniom p. posła Włodzimierza Tomaszewskiego telewizja publiczna wyemitowała reportaż piętnujący tę patologiczną sytuację.

Jednak czas płynie, podwyżek jak nie było tak nie ma, czynsz dzierżawny został zapłacony. Spółka zgodnie z założeniem odnotowała straty, a nad pracownikami zawisło widmo zwolnień i redukcji.

Na początku 2021 r. władze miasta wystąpiły z koncepcją optymalizacji w sektorze wodno-kanalizacyjnym. Ma ona ponoć przynieść oszczędności, jednak nie wiadomo komu.

Po pierwszych szumnych deklaracjach już wiadomo, że nie zostaną połączone trzy spółki, a tylko dwie. ŁSI jako właściciel nadal bowiem ma pobierać czynsz dzierżawny, a GOŚ i ZWIK go odprowadzać tylko już jako jedna połączona spółka. To, na jakich odbędzie się to zasadach nadal jest tajemnicą.

Pierwszą z decyzji w ramach optymalizacji miało być zmniejszenie kadrowe rad nadzorczych spółek zajmujących się sektorem wodnym. I tak rzeczywiście się stało. Szkoda tylko, że w praktyce polegało to tylko na odwołaniu z Rady Nadzorczej przedstawiciela pracowników ZWIK, naszego kolegi z NSZZ „Solidarność” Arkadiusza Szczygła.

Kolejne pisma i odwołania w tej sprawie nie przynosiły żadnych efektów, dlatego załoga ZWIK reprezentowana przez wszystkie działające w Spółce związki zawodowe, zdecydowała się ponownie zawiadomić NIK oraz prokuraturę, o czym poinformowano na wspólnej konferencji media.

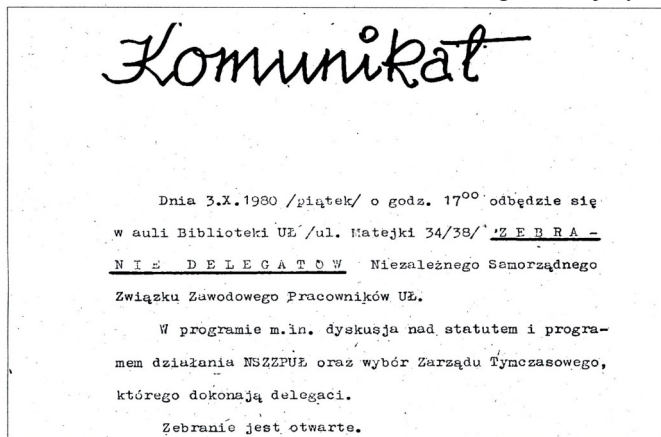
Krzysztof Budzeń, przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w ZWiK

Najstarsze organizacje NSZZ „Solidarność” w Regionie Ziemia Łódzka

W cyklu „Najstarsze organizacje...” w tym numerze przedstawiamy historię organizacji NSZZ „Solidarność” na Uniwersytecie Łódzkim.

Organizacja Zakładowa Nr 2 - Uniwersytet Łódzki

Cała Polska z zapartym tchem śledziła podpisanie porozumienia z gdańskimi stoczniovcami 31 sierpnia 1980 r. Następnego dnia wrócili do pracy strajkujący robotnicy, a dzieci rozpoczęły nowy rok szkolny. Za kilka dni nauczyciele akademicy wrócą z wakacji, każdy do swojej Alma Mater. W latach 80-tych wydziały Uniwersytetu, jak inne jednostki uczelni były rozproszone. Zwolennicy nowego związku zawodowego spotkali się w holu Wydziału Biologii. Na spotkanie przybył też Andrzej Słowik. Podstawowe pytanie, na które zebrani musieli odpowiedzieć – czy powołują wolne związki branżowe nauczycieli, czy przystępują do ogólnopolskiego związku zawodowego „Solidarność”? W jawnym głosowaniu opowiedziano się za przynależnością do uczelnianej „Solidarności”. Wybrano przedstawicieli na pierwsze zebranie delegatów NSZZ Pracowników UŁ, w dniu 3. października 1980 r. w auli biblioteki. Po wielogodzinnej dys-

kusji „Solidarność” UŁ miała już przewodniczącego - Jerzego Kropiwnickiego (pod koniec 1980 r. został wybrany do Zarządu Regionu i zastąpiony przez Stefana Niesiołowskiego), zarząd i statut. Jej siedzibą został niewielki pokój w gmachu rektoratu przy ul. Narutowicza. Wybrano przewodniczących „S” na wydziałach oraz Komisję Zakładową. Do „Solidarności” wstąpiło około dwóch tysięcy pracowników Uniwersytetu.

Początki działalności Związku

W latach 1980-1981, „Solidarność” nie była jedynie związkiem zawodowym. Była także ruchem społecznym, a to zobowiązywało ją do czynnego uczestnictwa w życiu społeczeństwa, jakby przed czasem rozumiejąc słowa Jana Pawła II: „Solidarność to jeden i drugi. Nigdy jeden przeciwko drugiemu”.

W październiku 80. r. Komisja Wniosków tworzącej się organizacji związkowej, zredagowała najważniejsze postulaty społeczne i socjalne dla pracowników uczelni. W Regulaminie organizacji uczelnianej NSZZ „S” znalazł się ważny zapis, że: „Celem i zadaniem jest integracja ruchu związkowego na wyższych uczelniach i placówkach naukowych, udzielanie wszechstronnej, specjalistycznej pomocy ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb środowiska robotniczego”. Przedstawiciele „Solidarności” otrzymali głos opiniujący i doradczy we wszystkich komisjach, radach wydziału, senacie, a przez to Związek na bieżąco monitorował i uzyskał bezpośredni wpływ na decyzje władz uczelni wpływające na życie zawodowe jej pracowników. Władze uczelni, przyzwyczajone do narzucania swej woli, teraz dyskutowali z reprezentantami „Solidarności”:

Związkowcy pomagali prawnie Zarządowi Regionu i organizacjom związkowym w łódzkich zakładach pracy. „Solidarność” UŁ włączyła się także do ogólnopolskich działań Związku: zorganizowano zbiórkę na budowę Pomnika Stoczniovców w Gdańsku (październik 1980), wsparto postulat MKZ Ziemi Łódzkiej NSZZ „S” w sprawie ustanowienia wszystkich wolnych od pracy sobót (styczeń 1981), podjęto decyzję o przystąpieniu do strajku ostrzegawczego po brutalnym pobiciu związkowców w Bydgoszczy (marzec 1981), uczestniczono w obchodach rocznicy ustanowienia Konstytucji 3. Maja. „Solidarność” nie zapomniała także o profesorach uczelni zwolnionych z przyczyn politycznych z pracy w marcu 1968 roku i latach późniejszych. Związek domagał się ich powrotu na uczelnię (lutych 1981).

Strajk studentów

Strajk studentów walczących o niezawisłość ich struktur uczelnianych w całej Polsce, rozpoczął się w styczniu 1981 r. Przystąpili do niego młodzi ludzie uczący się na wszystkich wydziałach Uniwersytetu, ale symbolem trwającego oporu, stał się budynek filologii przy Al. Kościuszki 65. Przez prawie cztery tygodnie strajku stał się „małą gdańską stocznia” w Łodzi. Robotnicy, uczniowie szkół, przywozili strajkującym artykuły spożywcze, higieniczne, papier maszynowy.

Studenci zwrócili się z prośbą do „Solidarności” o wsparcie ich żądań i działań. KZ „S” poparła postulaty strajkującej młodzieży, a przedstawiciele Związku pozostali w gmachu filologii, służąc im głosem doradczym. Przedstawiciele Zarządu Regionu czuwali nad spokojnym przebiegiem strajku. Do studentów dołączyli ich nauczyciele. W lutym władza ustępuje i przyjmuje postulaty. Studenci powołują NZZ i uzyskują prawo ustanawiania swoich przedstawicieli w uniwersyteckich ciałach kolegialnych.

Stan wojenny

To, co się stało w nocy z 12 na 13 grudnia było dla wszystkich zaskoczeniem. Przywódców uniwersyteckiej „S” aresztowano i internowano od razu. Takiego losu doświadczyli i Jerzy Kropiwnicki, i Stefan Niesiołowski. Innych związkowców wyciągano z mieszkań przez wiele dni. Ci, których nie aresztowano, byli pod stałą obserwacją SB, często nękani przesłuchaniami, próbowano ich zastraszyć, złamać lub zwolnić z pracy. Niektórzy po opuszczeniu „internatów”, pozbawieni pracy, zostali zmuszeni do wyjazdu z Polski.

Nasze organizacje

W poniedziałek 14 grudnia członkowie „Solidarności” uniwersyteckiej: pracownicy i studenci udali się przed gmach rektoratu UŁ przy ul. Narutowicza (Wydział Prawa), gdzie przydzielono niegdyś Związkowi niewielkie pomieszczenie, aby wynieść dokumentację związkową. Podjęto decyzję o podjęciu strajku okupacyjnego.

Wiść o proteście i okupacji rektoratu szybko rozeszła się wśród związkowców, ale kiedy następnego dnia rano pojawili się przed budynkiem, był on już otoczony oddziałami milicji i ZOMO. Była zima, prawie dwadzieścia stopni mrozu, zomowcy z pałami i tarczami polewali ludzi wodą z sikawek, użyli też gazów łzawiących.

W gmachu rektoratu pozostało kilkanaście osób. W ciągu kolejnych kilku dni sytuacja stawała się coraz bardziej niebezpieczna, ponieważ kordon zomowców ściśle zagradzał wyjście z budynku. Kiedy było już wiadomo, że zomowcy przypuszczają szturm, prof. Biruta Lewaszkiewicz-Petrykowska wyprowadziła studentów do sąsiedniego gmachu uniwersyteckiego połączonego z Wydziałem Prawa parterowym łącznikiem pomiędzy ulicami Lindleya i Składową.

Nielegalna działalność

Mimo że „Solidarność” została zdelegalizowana, a jej przywódcy internowani i aresztowani, związkowcy nie zaprzestali działalności. „Solidarność” uczelniana, narażając się codziennie na represje, działała niemal normalnie poza uniwersytetem, powołując struktury zastępcze Związku. Odbywają się regularne zebrania KZ. Powstała Uczelniana Komisja Koordynacyjna „Solidarność” w składzie: Jerzy Drygałski, Zbigniew Głuszcak, Jadwiga Grabowska, Małgorzata Kępczyńska, Tadeusz Skarżyński (do maja 1984 r.). Współpracownikiem był też Adam Nowaczyk. UKK działała w latach 1982 – 1989. Zainicjowała wiele działań, jak wspomina Z. Głuszcak, niebezpiecznych dla pracujących w konspiracji związkowców, ale niezbędnych dla dalszego funkcjonowania uczelnianej „Solidarności”, m.in: zbieranie składek członkowskich, pomoc dla internowanych/osadzonych i ich rodzin, akcja socjalna dla członków „S” i ich rodzin, wydawanie Biuletynu Solidarność UŁ, drukowanie ulotek i innych okolicznościowych wydawnictw, szkolenie (np. drukarzy w sitodruku), pomoc prawna, współpraca z Kościołem oraz innymi niezależnymi organizacjami. Cyklicznie odbywały się także związkowe zebrania, podczas których omawiano bieżącą sytuację.

Do związkowej działalności należały także peregrynacje po ważnych miejscach pamięci – do krzyża przy kościele Św. Krzyża, na pogrzeb księdza Jerzego Popiełuszki, a potem pielgrzymki do jego grobu. Związkowcy brali też udział w upamiętnianiu rocznic: 3 maja czy 11 listopada - Uniwersytet zawsze tam był. Ważnym miejscem dla związkowców i mieszkańców Łodzi stał się wtedy kościół Jezuitów przy ulicy Sienkiewicza i osoba ojca Miecznikowskiego.

Do 1984 działała też związkowa Sekcja Interwencji.

Policzyliśmy się na nowo

W drugiej połowie 1988 r. historia Polski przyspieszyła – okrążył stół, wybory czerwcowe, pierwszy niekomunistyczny premier, upadek muru berlińskiego, przywrócenie dzia-

łalności wolnego związku zawodowego „S”. Polska krok po kroku odzyskiwała suwerenność. „Ale nam się wydarzyło” - jak krótko ujmie to Jan Paweł II.

Związkowcy pracujący w podziemiu, zaczęli przywracać jej oficjalną działalność. Nie wszyscy należący do Związku w latach 1980-81 potwierdzili swą przynależność do „Solidarności”, ale odzyskała ona należne jej miejsce w gronie uniwersyteckich instytucji. „Solidarność”, po latach walki stała się związkiem zawodowym, dbającym o prawne, socjalne i materialne zabezpieczenie praw swojej związkowej i nie tylko, społeczności Uniwersytetu Łódzkiego. „Solidarność” cały czas pozostaje przywiązana do patriotycznej tradycji i wyczulona jest na ludzką krzywdę, bo takie są Jej solidarnościowe korzenie utrwalone w 21. postulatach gdańskich stoczniowców.

Dni nasze powszednie

Po przywróceniu działalności NSZZ „Solidarność” zaczęło odtwarzać struktury Związku na wydziałach uczelni. Funkcję przewodniczącego Komisji Zakładowej „Solidarności” UŁ objął Stefan Niesiołowski, a po uzyskaniu przez niego mandatu posła, Anita Miszalska. Wybrano przedstawicieli Związku w jednostkach Uniwersytetu oraz Komisję Zakładową, w której zasiadają związkowcy reprezentujący nauczycieli i nie nauczycieli zatrudnionych w Uniwersytecie. Rozpoczęły się jej regularne spotkania, podczas których omawiane są problemy dotyczące funkcjonowania uczelni. Trwa żmudna, ale satysfakcjonująca praca związkowa pro bono. Pilnujemy spraw pracowniczych, ale jesteśmy też ważnym ogniwem w Krajowej Sekcji Nauki - przewodniczącym KSN jest przewodniczący KZ UŁ Dominik Szczukocki. Uniwersyteccy działacze nie zapomnieli także o własnej historii. Organizowano cykliczne spotkania rocznicowe. Zapraszano na nie członków Związku, tych obecnych i tych, których drogi z uniwersytecką „S” już się rozeszły. Robiono to dla wspomnień o cudownym czasie karnawału „Solidarności” i trudnych czasach stanu wojennego. Przed jednym z takich spotkań, 11. listopada, w łódzkiej Katedrze poświęcono długo wyczekiwany sztandar NSZZ „S” Uniwersytetu Łódzkiego. Od 2000 roku na ważne wydarzenia okolicznościowe wystawiamy poczet sztandarowy. Mniej sformalizowaną formą spotkań uniwersyteckich związkowców z „Solidarności” są jesienne, plenerowe pikniki rodzinne.

Przewodniczący „Solidarności” Uniwersytetu Łódzkiego:

I Jerzy Kropiwnicki	X 1980 – XI 1980
II Stefan Niesiołowski	XI 1980 – 03.06.1991
III Anita Miszalska	03.06.1991 – 11.01.1992
IV Adam Paszkiewicz	11.01.1992 – 19.01.1995
V Bogusław Kryczka	19.01.1995 – 22.11.1996
VI Bogusław Samulczyk	22.11.1996 – 19.04.2007
VII Joanna Wibig	19.04.2007 – 26.03.2014
VIII Dominik Szczukocki	26.03.2014 do chwili obecnej.

Ankol na podstawie opracowania Idaliany Kaczor NSZZ „Solidarność” UŁ

13 Mini Wyścig Kolarski „Solidarności”

20 CZERWCA – ŁÓDŹ, Park im. Poniatowskiego przy kortach tenisowych

11.00–11.50 zapisy i przyjmowanie zgłoszeń do konkursów ekologicznych w Namiocie Mini Wyścig „Solidarności”
12.00–13.00 przeprowadzenie konkursów ekologicznych
11.30–13.00 zapisy i przyjmowanie zgłoszeń zawodników w Namiocie Mini Wyścig „Solidarności”
13.10 start pierwszej grupy wiekowej, kolejne grupy startują według kolejności kategorii
14.00 rozpoczęcie ceremonii dekoracji zwycięzców wyścigu i poszczególnych konkursów

EKO ROWER NA SPORTOWO

23 CZERWCA – KUTNO, Plac Wolności

GMINA LANIĘTA

16.50–17.50 zapisy i przyjmowanie zgłoszeń zawodników w Namiocie Mini Wyścig „Solidarności”
18.05 start pierwszej grupy wiekowej, kolejne grupy startują według kolejności kategorii
19.30 rozpoczęcie ceremonii dekoracji

23 CZERWCA – PŁOCK, ul. 7 Czerwca 1991 r. parking ORLEN ARENA

17.00–18.10 zapisy i przyjmowanie zgłoszeń zawodników w Namiocie Mini Wyścig „Solidarności”
18.10 start pierwszej grupy wiekowej, kolejne grupy startują według kolejności kategorii
19.40 rozpoczęcie ceremonii dekoracji

24 CZERWCA – KOLUSZKI, ul. Zagajnikowa 11

9.45–10.45 zapisy i przyjmowanie zgłoszeń do konkursów ekologicznych w Namiocie Mini Wyścig „Solidarności”
11.00–12.00 przeprowadzenie konkursów ekologicznych
9.45–10.45 zapisy i przyjmowanie zgłoszeń zawodników w Namiocie Mini Wyścig „Solidarności”
11.00 start pierwszej grupy wiekowej, kolejne grupy startują według kolejności kategorii
12.30 rozpoczęcie ceremonii dekoracji zwycięzców wyścigu i poszczególnych konkursów

EKO ROWER NA SPORTOWO

24 CZERWCA – SIERADZ, Plac Wojewódzki 2

15.00–16.15 zapisy i przyjmowanie zgłoszeń do konkursów ekologicznych w Namiocie Mini Wyścig „Solidarności”
16.30–17.30 przeprowadzenie konkursów ekologicznych
15.00–16.15 zapisy i przyjmowanie zgłoszeń zawodników w Namiocie Mini Wyścig „Solidarności”
16.30 start pierwszej grupy wiekowej, kolejne grupy startują według kolejności kategorii
18.00 rozpoczęcie ceremonii dekoracji zwycięzców wyścigu i poszczególnych konkursów

EKO ROWER NA SPORTOWO

25 CZERWCA – TOMASZÓW MAZOWIECKI Plac Tadeusza Kościuszki

09.00–09.45 zapisy i przyjmowanie zgłoszeń do konkursów ekologicznych w Namiocie Mini Wyścig „Solidarności”
10.00–11.00 przeprowadzenie konkursów ekologicznych
09.00–09.45 zapisy i przyjmowanie zgłoszeń zawodników w Namiocie Mini Wyścig „Solidarności”
10.00 start pierwszej grupy wiekowej, kolejne grupy startują według kolejności kategorii
11.30 rozpoczęcie ceremonii dekoracji zwycięzców wyścigu i poszczególnych konkursów

EKO ROWER NA SPORTOWO

25 CZERWCA – KIELCE, ul. Sandomierska 131

15.00–16.00 zapisy i przyjmowanie zgłoszeń zawodników w Namiocie Mini Wyścig „Solidarności”
16.10 start pierwszej grupy wiekowej, kolejne grupy startują według kolejności kategorii
17.40 rozpoczęcie ceremonii dekoracji

26 CZERWCA – OSTROWIEC ŚWIĘTOKRZYSKI Rynek

9.20–10.20 zapisy i przyjmowanie zgłoszeń zawodników w Namiocie Mini Wyścig „Solidarności”
10.35 start pierwszej grupy wiekowej, kolejne grupy startują według kolejności kategorii
12.00 rozpoczęcie ceremonii dekoracji

26 CZERWCA – STALOWA WOLA al. Jana Pawła II 2

10.45–11.45 zapisy i przyjmowanie zgłoszeń zawodników w Namiocie Mini Wyścig „Solidarności”
12.00 start pierwszej grupy wiekowej, kolejne grupy startują według kolejności kategorii
13.30 rozpoczęcie ceremonii dekoracji

WEŹ KASK I PRZYJDŹ NA MINI WYŚCIG

WWW.WYSCIG.COM.PL

PROJEKT ZREALIZOWANY PRZY WSPARCIU FINANSOWYM

Ministerstwo Kultury Dziedzictwa Narodowego i Sportu.

ZAPRASZAMY MAŁYCH KOLARZY ... NA WIELKIE ŚCIGANIE

Zapraszamy do udziału w konkursach

PROJEKT DOPINANSOWANY ZE ŚRODKÓW FINANSOWYCH

EKO ROWER NA SPORTOWO

WOJEWÓDZKI FUNDUSZ OCHRONY ŚRODOWISKA I GOSPODARSTWA WODNEJ W ŁÓDZI

32 Międzynarodowy Wyścig Kolarski „Solidarności” i Olimpijczyków

COURSE CYCLISTE DE „SOLIDARNOŚĆ” ET DES CHAMPIONS OLIMPIQUES

Pabianice – Stalowa Wola • 23–26.06.2021

Patronat Honorowy

Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

Andrzeja Dudy

1. ETAP • 23 czerwca 2021

PABIANICE – ŁÓDŹ (75,1 km)

0,0 km	START HONOROWY – PABIANICE, ul. Wattera-Janke	10.15
0,0 km	START OSTRY – PABIANICE, ul. Wattera-Janke	10.30
13,6 km	PREMIA SPECJALNA – pamięci ANDRZEJA SYSKI – RZGÓW, pl. 500-lecia	10.48
52,2 km	LOTNY FINISZ – BRÓJCE, z prawej UG	11.39
62,5 km	PREMIA SPECJALNA – ANDRESPOL, ul. Rokicińska 116	11.53
75,1 km	META – ŁÓDŹ, ul. Przybyszewskiego, na wys. ul. Snowalnianej	12.10

2. ETAP • 23 czerwca 2021

KUTNO – PŁOCK (96,9 km)

0,0 km	START OSTRY – KUTNO, Plac Wolności	18.00
74,0 km	LOTNY FINISZ – GABIN, ul. Dobrzykowska	19.38
96,9 km	META – PŁOCK, ul. 7 Czerwca 1991 r. / Orlen Arena	20.09

3. ETAP • 24 czerwca 2021

KOLUSZKI – SIERADZ (191,6 km)

0,0 km	START HONOROWY – KOLUSZKI, ul. Zagajnikowa	14.15
0,0 km	START OSTRY – KOLUSZKI, ul. Zagajnikowa	14.30
37,3 km	LOTNY FINISZ – Tablica POWIAT ZGIERSKI, MIASTO GŁÓWNO	15.19
67,0 km	LOTNY FINISZ – PIATEK, ul. Łęczyzka	15.59
167,7 km	LOTNY FINISZ – WARTA, Rynek, ul. Błękitnej Armii	18.13
191,6 km	META – SIERADZ, plac Wojewódzki	18.45

4. ETAP • 25 czerwca 2021

TOMASZÓW MAZOWIECKI – KIELCE (212,7 km)

0,0 km	START HONOROWY – TOMASZÓW MAZOWIECKI, pl. Kościuszki	13.15
0,0 km	START OSTRY – TOMASZÓW MAZOWIECKI, pl. Kościuszki	13.30
13,5 km	LOTNY FINISZ – TEOFILÓW	13.48
65,2 km	LOTNY FINISZ – KONSKIE, ul. 16 Stycznia 7	14.56
116,6 km	PREMIA GÓRSKA – WIELKA WIEŚ	16.05
144,2 km	LOTNY FINISZ – RUDKI	16.42
160,7 km	PREMIA GÓRSKA – HUTA PODŁYSICA	17.04
166,0 km	PREMIA GÓRSKA – HUTA NOWA	17.11
175,0 km	PREMIA GÓRSKA – KAKONIN	17.23
186,0 km	PREMIA GÓRSKA – KRAJNO ZAGÓRZE	17.38
190,9 km	PREMIA GÓRSKA – KRAJNO PARCELE	17.44
212,7 km	META – KIELCE, ul. Sandomierska 131	18.13

5. ETAP • 26 czerwca 2021

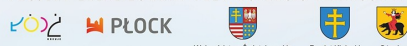
OSTROWIEC ŚWIĘTOKRZYSKI – STAŁOWA WOLA (165,3 km)

0,0 km	START HONOROWY – OSTROWIEC ŚWIĘTOKRZYSKI, ul. Nowa	10.15
0,0 km	START OSTRY – OSTROWIEC ŚWIĘTOKRZYSKI, ul. Nowa	10.30
12,3 km	PREMIA SPECJALNA – CMIELÓW, ul. Ostrowiecka	10.46
23,5 km	LOTNY FINISZ – OZARÓW, ul. Ostrowiecka	11.01
40,0 km	PREMIA SPECJALNA – ZAWICHOST, ul. Ostrowiecka	11.23
59,7 km	PREMIA GÓRSKA – SANDOMIERZ, ul. Rynek	11.49
134,2 km	LOTNY FINISZ – NISKO, ul. Sandomierska	13.28
147,1 km	LOTNY FINISZ – PYSZNICA, ul. Wolności	13.46
165,3 km	META – STAŁOWA WOLA, ul. Jana Pawła II	14.10

13. MINI WYŚCIG „SOLIDARNOŚCI”

ŁÓDŹ, Park Poniatowskiego, przy kortach	20 czerwca	godz. 13.10
KUTNO, Plac Wolności	23 czerwca	godz. 18.05
PŁOCK, ul. 7 Czerwca 1991 r. / „Orlen Arena”	23 czerwca	godz. 18.10
KOLUSZKI, ul. Zagajnikowa / Stadion OSiR	24 czerwca	godz. 11.00
SIERADZ, plac Wojewódzki, z lewej UM	24 czerwca	godz. 16.30
TOMASZÓW MAZOWIECKI, pl. Kościuszki	25 czerwca	godz. 10.00
KIELCE, ul. Sandomierska 131	25 czerwca	godz. 16.10
OSTROWIEC ŚWIĘTOKRZYSKI, ul. Nowa	26 czerwca	godz. 10.35
STAŁOWA WOLA, ul. Jana Pawła II 2	26 czerwca	godz. 12.00

PROJEKT ZREALIZOWANY PRZY WSPARCIU FINANSOWYM

<http://www.wyscig.com.pl/> www.facebook.com/mwksio

Skandaliczna decyzja Unii i protest „Solidarności”!

Sz. Pan Mateusz Morawiecki
Prezes Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” żąda natychmiastowego i jednoznacznego stanowiska polskiego rządu wobec oburzającej decyzji TSUE, nakazującej wstrzymanie wydobycia w kopalni Turów. To idiotyczny i bardzo groźny wyrok, bo oznacza, że TSUE pod byle pretekstem może zamknąć każdą przygraniczną kopalnię w Polsce. A to z kolei oznacza, że całe porozumienie górnicze podpisane niedawno na Śląsku można wyrzucić do kosza. Jak się bowiem okazuje, to nie polski rząd, ale Unia Europejska będzie podejmowała decyzje.

Wyrok TSUE nakazujący wstrzymanie wydobycia w kopalni może odciąć Polskę od 7 proc. produkowanej energii i stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa energetycznego kraju. W tej sprawie Krajowa Sekcja Górnictwa Węgla Brunatnego oraz Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wystosowała do Premiera list. Padły mocne stwierdzenia, m.in. o utracie suwerenności i nieważności umów zawieranych z rządem. Obok prezentujemy pełną treść listu:

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” żąda natychmiastowego i jednoznacznego stanowiska polskiego rządu wobec oburzającej decyzji TSUE, nakazującej wstrzymanie wydobycia w kopalni Turów. To idiotyczny i bardzo groźny wyrok, bo oznacza, że TSUE pod byle pretekstem może zamknąć każdą przygraniczną kopalnię w Polsce. A to z kolei oznacza, że całe porozumienie górnicze podpisane niedawno na Śląsku można wyrzucić do kosza. Jak się bowiem okazuje, to nie polski rząd, ale Unia Europejska będzie podejmowała decyzje.

W przypadku Turowa realizacja wyroku TSUE oznacza pozbawienie Polski 7 proc. produkowanej energii i zagrożenie dla istnienia potężnej firmy zatrudniającej tysiące pracowników. Jest też realnym zagrożeniem dla naszego bezpieczeństwa energetycznego.

Zaistniałą sytuację należy ocenić jako wynik ciągłego ustępowania Polski wobec innych instytucji i narzucanego przez Komisję Europejską „Zielonego Ładu”, szczególnie w obszarze polskiej energetyki. Niestety podważona została również solidarność Grupy Wyszehradzkiej.

W ocenie NSZZ „Solidarność” dotychczasowe działania TSUE, w tym wyroki podważające prawodawstwo poszczególnych krajów (ostatnio Rumunii), które stawiają sąd unijny nawet ponad krajowymi konstytucjami, skłaniają nas do postawienia pytania o suwerenność poszczególnych krajów członkowskich. Szczególnie przy tak idiotycznym wyroku mamy prawo jako „Solidarność” reprezentująca zdecydowaną większość pracowników zatrudnionych w branży paliwowo energetycznej, żądać zawieszenia funkcjonowania TSUE.

Wojciech Ilnicki, przew. KSGWB NSZZ „Solidarność”
Piotr Duda, przew. KK NSZZ „Solidarność”
www.solidarnosc.org.pl

Rondo NSZZ „Solidarność” w Łasku

Rada Miejska w Łasku w dniu 16 grudnia 2020 r. podjęła Uchwałę o nadaniu nazwy „NSZZ Solidarność” dla ronda znajdującego się na skrzyżowaniu ulic 9-go Maja i Południowej (przy Starostwie Powiatowym).

Rondo powstało we wrześniu 2019 roku. Projekt był współfinansowany z Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w ramach Programu Rozwoju Gminnej i Powiatowej Infrastruktury Drogowej na lata 2016 – 2019.

Jesienią 2020 roku byli przewodniczący Podregionu NSZZ „Solidarność” w Łasku: Andrzej Andrzejczak, Andrzej Owczarek, Adam Siuda, Mirosław Szafranski i Paweł Zawadzki wystąpili z wnioskiem do burmistrza Łasku Gabriela Szkudlarka o nadanie nowo-wybudowanemu rondu imienia „NSZZ „Solidarność” w związku z 40. rocznicą powstania „Solidarności”.

Zwrócili się też do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” z prośbą o wyrażenie zgody na użycie nazwy Związku dla ronda w Łasku. We wniosku do burmistrza napisano:

„...40-lecie powstania „Solidarności”, które obecnie obchodzimy, to znakomita okazja do upamiętnienia ruchu jednoczącego społeczeństwo polskie we wszystkich jego grupach, warstwach i klasach. Ruchu, który stał się fenomenem nie tylko w dziejach państwa polskiego w XX w., ale także regionu Europy Środkowo-Wschodniej oraz Starego Kontynentu w ogóle. Kulturowanie tradycji „Solidarności” w wymiarze aksjologicznym stanowi historyczny obowiązek kolejnych pokoleń Polaków usposobionych wolnościowo i szanujących godność każdego człowieka. Aby tak się stało niezbędna jest partycypacja w odpowiedzialności za przyszłe pokolenia dzisiejszych pokoleń. Wypełniając to zobowiązanie, które bierzemy na siebie poprzez uczestnictwo w życiu lokalnej społeczności, wnioskujemy o nadanie ronda przy ul. 9-go Maja i ul. Południowej imienia „Solidarności”.

Podsumowując, należy stwierdzić, iż

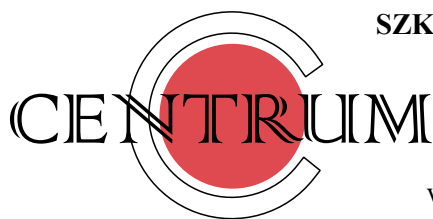

„Solidarność” jest organizacją ponadczasową, a zatem właściwą, aby ww. rondo nosiło jej imię”.

Rondo usprawnia ruch, przyczynia się do większego bezpieczeństwa mieszkańców i popularyzuje historię i działalność Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

W imieniu łódzkiej „Solidarności” dziękujemy inicjatorom nadania ronda w Łasku imienia „NSZZ „Solidarność” za inicjatywę oraz wóldarzom Miasta za podjęcie stosownej Uchwały!

Kolk

SZKOLNE CENTRUM PROFILAKTYCZNO – WYCHOWAWCZE „CENTRUM”

im. Zyty Jarzębowskiej
90 – 536 ŁÓDŹ UL. GDAŃSKA 156
TEL./FAX (0-42) 636-91-02;

www.centrum.edu.lodz.pl;

e-mail: centrum.lodz@wp.pl

Szkolne Centrum Profilaktyczno-Wychowawcze „Centrum” im. Zyty Jarzębowskiej jest placówką składającą się z Młodzieżowego Ośrodka Socjoterapii, Szkoły Podstawowej „Centrum” (klasy V-VIII) oraz Liceum Ogólnokształcącego „Centrum”.

Podstawowym kryterium warunkującym przyjęcie do ośrodka jest posiadanie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego z poradni psychologiczno-pedagogicznej. Rekrutacja odbywa się przez cały rok szkolny.

Naszym podopiecznym zapewniamy systemowe działania diagnostyczne, opiekuńczo-wychowawcze i socjoterapeutyczne realizowane w formie zajęć grupowych i indywidualnych w zakresie terapii pedagogicznej, psychologicznej, socjoterapii, psychoedukacji i profilaktyki, zajęć sportowo-rekreacyjnych, turystycznych, kulturalno-oświatowych oraz rozwijających zainteresowania w ramach kół - artystycznego, majsterkowicza, krawieckiego, kulinarnego.

Rodzicom naszych wychowanków oferujemy pomoc prawną, wsparcie psychologa i pedagogów, psychoedukację w ramach comiesięcznych spotkań.

W naszych szkołach zapewniamy pomoc edukacyjną i psychologiczno-pedagogiczną uczniom zagrożonym niedostosowaniem społecznym, ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, z niepowodzeniami edukacyjnymi, z trudnościami w relacjach interpersonalnych, w sytuacji kryzysowej lub traumatycznej, z rodzin z niewydolnością wychowawczą i ekonomiczną. W czasie nauki w liceum pełnoletni wychowankowie mają możliwość ukończenia kursów zawodowych w Ośrodku Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Łódzkim Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego.

Poza tym zapewniamy w każdej klasie dwóch wychowawców, darmowe obiady, bezpłatną migawkę oraz przyjazną atmosferę.

Ogólnopolska Pielgrzymka NSZZ „Solidarność” do Lichenia w październiku

Co roku w kwietniu odbywa się Ogólnopolska Pielgrzymka NSZZ „Solidarność” do Matki Bożej Bolesnej Królowej Polski w Licheniu. Zarówno w roku ubiegłym, jak i bieżącym ze względu na pandemię COVID-19, Pielgrzymka nie odbyła się.

Zgodnie z informacją, którą otrzymaliśmy z biura Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” w Koninie, tegoroczna XXI Ogólnopolska Pielgrzymka NSZZ „Solidarność” do Matki Bożej Bolesnej Królowej Polski w Licheniu, po uzgodnieniu z ks. kustoszem Januszem Kumalą MIC, została przełożona na 16-17.10.2021 roku.

Red.

Rok szkolny w dobie pandemii

Mija rok szkolny 2020-2021. Jakże inny niż wszystkie do tej pory! Puste szkolne korytarze, puste klasy! Bez dzwonek, bez gwaru dzieci i młodzieży. Nauka zdalna w domach, przy komputerach, bez możliwości bezpośredniego kontaktu z nauczycielem, z kolegami.

O to, jaki był miniony okres dla szkolnictwa z perspektywy Kuratorium Oświaty zapytaliśmy Łódzkiego Kuratora Oświaty.

Kurator Waldemar Flajszer:

Ponad rok nauki zdalnej to przede wszystkim ciężka praca, w sytuacji wciąż zmieniających się przepisów prawa, w dobie kolejnych, narastających fal pandemii. W czasie, gdy życie ludzkie stawalo się ważniejsze od innych spraw. To ciężka praca dla kuratorium, które monitorowało edukację zdalną, czuwało nad przebiegiem procesu dydaktycznego w realiach nauki przez internet, wspierało i pomagało dyrektorów szkół. To ciężki czas dla nauczycieli i uczniów, ale przede wszystkim dla dyrektorów szkół, którzy naukę zdalną musieli zorganizować.

I choć nic nie zastąpi kontaktu uczeń – nauczyciel, tego bezpośredniego na lekcji stacjonarnej, to jednak wszyscy dali radę. Dlatego dziś dziękuję za pracę, wysiłek i trud dyrektorom, nauczycielom, uczniom i rodzicom. Staegli na wysokości zadania. Dzięki nim odbyły się przecież egzaminy – maturalne, ósmoklasistów i zawodowe. Bez żadnych zakłóceń. I choć są niewątpliwie pewne zaległości w nauce, to ufam, że zostaną bardzo szybko nadrobione. Trzeba wierzyć w polską szkołę, nauczycieli i młodych ludzi. W to, że zawsze damy radę.

Red.

Wielki zamilczany, dyskretnie niezłomny 10. rocznica śmierci

Solidarni, nasz jest ten dzień

A jutro jest nieznanne

*Lecz żyjmy tak, jak gdyby nasz był wiek,
/.../*

Solidarni, nasz jest ten dzień

Połączmy się, bo jeden jest nasz cel.

Jerzy Narbut

Jerzy Narbut (ur. 12 października 1925, zm. 30 maja 2011) – **pisarz, poeta, publicysta niepodległościowy, b. więzień PRL-u, autor słów do hymnu „Solidarności”**.

Pokolenie „Solidarności” zapamiętało Jerzego Narbutta, autora hymnu Związku, jako pisarza, który gotów był wyrzec się popularności, ale nigdy nie zrezygnował z wyznawanych zasad. Twórczość pisarza nie przebiła się do licznej rzeszy czytelników, ale dla związkowców pozostał osobą, która całym swoim dorobkiem, a szczególnie słowami hymnu wyraziła to, co jest bliskie idei „Solidarności”, w której nurt niepodległościowo-wolnościowy łączył się zawsze z troską o godność każdego człowieka.

Był twórcą niepokornym, rodzajem buntownika. Jego felietony sięgały do źródeł, szły pod prąd popularnych trendów literackich. Za to Narbut nie był akceptowany wśród intelektualistów i literatów. Jego postawę skwitował Jan M. Ruman, dziennikarz, redaktor naczelny „Biuletynu Instytutu Pamięci Narodowej”: — *Nigdy nie ugiął kolan przed moźnymi i mocarzami świata tego. Klękał tylko przed Bogiem.*

O Jerzym Narbutcie – w portalu Culture-Avenue (Polska kultura poza krajem) w tekście **Wielki zamilczany** – pisze Jerzy Biernacki: — *Gdyby zapytać licealistę lub nawet studenta polonistyki piątego roku, kto to jest Jerzy Narbut, obawiam się, że najczęściej nie otrzymałoby się żadnej odpowiedzi. Dźwięk samego nazwiska być może wydawałby się naszemu respondentowi znajomy, ale związany raczej z brzękiem szabel powstańców niż z literaturą. Jerzy Narbut po dziś dzień, bowiem jest jednym z najszczelniej zamilczanych pisarzy współczesnych, mimo że jego dorobek sięga dwudziestu pozycji książkowych, a każda z nich jest w szczególny sposób znacząca.*

Tym bardziej obowiązkiem literaturoznawców jest przypominać oryginalną twórczość i niecodzienną biografię tego autora. Jednym z nielicznych z uznaniem piszących o Jerzym Narbutcie jest Waldemar Łysiak, który według Jerzego Biernackiego „rozporządza całym sejsmografem sfery kultury i cywilizacji”. Przed laty Waldemar Łysiak obdarzył Jerzego Narbutta, w jednym z tomów swego „Malarstwa białego człowieka”, mianem **największego żyjącego myśliciela polskiego**.

Jerzemu Narbutowi i jego pieśni „Solidarni! Nasz jest ten dzień” nie mału artykułów poświęcił Waldemar Żyszkiewicz. Były one publikowane, głównie w roku 2000, w „Tygodniku Solidarność” (można je też znaleźć na stronie internetowej waldemar-zyszkiewicz.pl). W tekście *Po dwadzieścia lat* Żyszkiewicz cytuje J. Narbutta opowiadającego o zakwestionowaniu przez Jacka Kuronia pierwszej muzyki autorstwa Jerzego Niedźwieckiego: — *Nie były to działania zbyt eleganckie. Kuroń, któremu ten hymn najwyraźniej się nie spodobał – tekstowi zarzucał podobno przesadną bojowość, a muzyce nadmierne podobieństwo do pieśni hitlerowskich – wezwał do siebie Niedźwieckiego i kazał mu się wycofać z całego przedsięwzięcia. Gdy roztrzęsiony kompozytor opowiedział mi o tym w kawiarni Związku Literatów, namawiałem go, aby zlekceważył tę intrygę. Kuroniowe weto jakoś jednak zadziało. Niedźwieckiemu, pozbawionemu tego dynamizmu, który cechuje Stanisława Markowskiego, nie udało się nagrać i upowszechnić swojej melodii.*

W innym tekście „*Pisarz dyskretnie niezłomny*” Żyszkiewicz przywołuje opinię Waldemara Łysiaka o Jerzym Narbutcie: — *Waldemar Łysiak, pisarz, publicysta i historyk sztuki, z przekonaniem nazwał go **jednym z najpiękniejszych współczesnych Polaków**. /.../ Dzięki takim twórcom jak on, można było nadal czuć dumę, że się jest Polakiem, nawet wówczas,*

gdy różowi przerobili wyzwolenie roku 1989 na poprawność polityczną, urągając wszelkim rodzajom patriotyzmu oraz poczucia sacrum.

W. Żyszkiewicz podkreśla piękną biografią Narbutta, ciekawą wszechstronną twórczość, niestety niedocenioną. Apeluje, aby przywrócić twórcę czytelnikom. Przy okazji cytuje prof. Macieja Urbanowskiego, historyka literatury polskiej: — *Narbut to pisarz, który świadomie działał w imię pewnych wartości i konsekwentnie je w swojej twórczości literackiej realizował, płacąc za to cenę zapomnienia i przemilczenia. /.../ Narbut jest w zasadzie pisarzem nieobecnym w podręcznikach historii polskiej literatury powojennej, a ze swą publicystyką z okresu III RP stał się wręcz persona non grata, bo nie dość, że antykomunista, to jeszcze katolik.*

Z innego artykułu Waldemara Żyszkiewicza „*Odszedł partyzant prawdy*” zacytuję tylko zakończenie, gdzie o uznanym przez niektórych za mistrza polskiej nowelistyki współczesnej Jerzym Narbutcie pisze on: — *Mimo upływu czasu publicystyka Narbutta zachowuje trwałą ważność. Patriotycznie motywowana troska o stan wszystkich spraw ważnych dla Polaków, w tym refleksja nad sytuacją Kościoła katolickiego w naszym kraju, wreszcie niezłomna dbałość o porządne myślenie, które w dobie współczesnych zagrożeń jest bodaj najważniejszym orężem w walce z nadciągającym totalitaryzmem Falszu Absolutnego. Tej walce pisarz oddaje cały swój temperament polemiczny.*

Stanisław Markowski, fotografik i pieśniarz, który do związkowego hymnu napisał muzykę wspomina: — *Jego bezkompromisowość i nietatwy charakter sprawiły, że miał niewielu przyjaciół, tylko podobni do niego ludzie potrafili go zrozumieć. Kochał „Solidarność”, tę ideę polskiej wiosny, ale na oficjalne uznanie hymnu musiał czekać... obaj czekaliśmy aż 20 lat.*

A ile czasu musi upłynąć, aby świetny publicysta, mistrz polskiej nowelistyki współczesnej Jerzy Narbut – dla niektórych „największy żyjący myśliciel polski” czy dla innych „jeden z najpiękniejszych współczesnych Polaków” – stał się pisarzem powszechnie obecnym w podręcznikach historii polskiej literatury powojennej?

Bernard Cichosz

Protest głodowy w Łodzi - 40 lat temu ...

40 lat temu, 30 lipca 1981 roku, kilkadziesiąt tysięcy łódzkich kobiet wraz z dziećmi przeszło ulicą Piotrkowską protestując w ten sposób przeciwko podwyżce cen artykułów żywnościowych, wraz ze zmniejszeniem przydziałów kartkowych na mięso. Podobne marsze organizowane przez NSZZ „Solidarność”, odbywały się w wielu miastach w Polsce. Ten łódzki był największy! Marsz Głodowy Kobiet był jedną z części Łódzkiego Protestu Głodowego, kilkudniowej manifestacji, które miały miejsce w końcu lipca.

27 lipca 1981 r. ulicą Piotrkowską przejechała odpowiednio oplakotwana kawalkada autobusów MPK. 28 lipca, tą samą trasą przejechało kilkadziesiąt samochodów PKS, a 29 lipca przejechały ciężarówki „Transbudu”. 30 lipca nastąpiła kulminacja protestu w postaci przemarszu powyżej 50 tys. pracowników łódzkich zakładów przemysłowych. Była to najliczniejsza manifestacja uliczna w historii naszego miasta.

Akcje protestacyjne zostały przeprowadzone również w Kutnie (tydzień przed wydarzeniami w Łodzi), Piotrkowie Trybunalskim, Pabianicach, Tomaszowie, Żelowie, Zduńskiej Woli, Łasku.

Przypomnijmy zatem te ciężkie czasy PRL-u, a młodszy niech poznają historię w obecnych czasach niewiarygodną. A jednak!

Wróćmy pamięcią do lat siedemdziesiątych ubiegłego wieku i fatalnej sytuacji bytowej polskich rodzin. Rozpoczęto wówczas pierwszą reglamentację, wprowadzono kartki na cukier. Z czasem, na początku lat osiemdziesiątych, system reglamentacji rozszerzono na inne asortymenty m.in.: na mięso, masło, mąkę, ryż, kaszę, słodycze, mleko dla niemowląt, alkohol, papierosy (zamiennie czekolada), proszek, mydło, ba nawet buty. Ale reglamentacja nie poprawiła sytuacji. Zmęczone kobiety włóknarki pracujące na trzy zmiany zaraz po zakończeniu pracy ustawiały się przed sklepami w wielogodzinnych kolejkach. Pomimo posiadanych kartek nie było gwarancji, że towar się otrzyma. Ludzie pracujący w godzinach 8-16 nie mieli szans na zakupy

w ogóle. Wówczas niezbędna była pomoc babci, czy dziadka, ewentualnie można było skorzystać z pomocy „zawodowych staczy” – oczywiście odpłatnie. Powstawały też „komitety kolejkowe”.

Nic dziwnego, że taka sytuacja doprowadziła społeczeństwo do frustracji. Iskrą zapalną było opublikowanie Uchwały Rady Ministrów w dniu 12 lipca 1981 roku, o podwyżce cen produktów żywnościowych wraz ze zmniejszeniem przydziałów kartkowych na mięso o 20 procent. Stało się to bezpośrednią przyczyną protestów w Łodzi i regionie. Ich inicjatorem i organizatorem był Zarząd Regionalny Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność”. Przewodniczącym łódzkiej „Solidarności” był wówczas Andrzej Słowik. „Solidarność” w obawie o ludzi (np. prowokacja za strony SB) zgłosiła do władz miasta przeprowadzenie protestów. Ówczesne władze miejskie zgodziły się na nie.

„Chleba i wolności”

30 lipca 1981 r. przed łódzką katedrą zgromadziły się włóknarki z łódzkich zakładów, a także delegacje z pobliskich miast. O godzinie 15:40 ks. bp Józef Rozwadowski udzielił błogosławieństwa zgromadzonemu, a o godzinie 16. pochód ruszył ulicą Piotrkowską w kierunku placu Wolności. Przemaszerowało według danych milicyjnych 50 tys. osób, według organizatorów – dużo więcej. W marszu brały udział przede wszystkim matki z dziećmi. Tłum skandował hasła: „Precz z podwyżką”, „Nie dzielić Polski, dzielić chleb”, „Partia Lenina cytuje, a naród głoduje” „Chleba i wolności” itp. Protestujący zatrzymali się przed Urzędem Miasta, gdzie odczytano postulaty „Solidarności” skierowane do władz miasta oraz rządu: o podjęcie natychmiastowych działań na rzecz likwidacji skandalu kartkowego, żądanie cofnięcia decyzji o obniżce norm przydziałów mięsa i przetworów. Następnie odśpiewano „Mazurek Dąbrowskiego”, „Boże coś Polskę” oraz „Rotę” i marsz ruszył dalej w kierunku placu Wolności, gdzie z balkonu kawiarni „Pod Kurantem” przemawiali członkowie władz łódzkiej „Solidarności”. O godzinie 18. uczestnicy marszu głodowego zaczęli się rozchodzić. Milicja nie interweniowała. Była to największa demonstracja uliczna od czasu Sierpnia '80.

Ankol

Mąka 1000 g XI 82	Cukierki 250 g XI 82	Cukier 500 g XI 82	Cukier 1500 g XI 82	Papierosy 6 pacz. XI 82
P. zbożowe 1000 g XI 82	W. Z. Nr P-3 nazwisko i imię adres: gmina-miasto-dzielnica			Papierosy 6 pacz. XI 82
Proszek 200 g XI 82				Alkohol 1 but. XI 82
Proszek 100 g XI 82	R-Pili 10 XI 82	Tłuszcze 375 g XI 82	Czekolada 100 g XI 82	R-Pili 20 XI 82

25 maja w warszawskiej siedzibie "Solidarności" utworzony został komitet inicjatywy ustawodawczej w sprawie emerytur stażowych. Przedstawiono również proponowany projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz o zmianie niektórych ustaw.

o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz o zmianie niektórych ustaw.

Przypominamy,

że wszystkie Organizacje Zakładowe (Międzyzakładowe) są zobowiązane **złożyć pracodawcy informację o liczbie członków** będących pracownikami lub innymi osobami wykonującymi pracę zarobkową. Informację taką składa się dwa razy w roku, najpóźniej **do dnia 10 stycznia** (stan na dzień 31 grudnia) oraz **do dnia 10 lipca** (stan na dzień 30 czerwca). *Podstawa prawna: art. 251 ustawy o związkach zawodowych.*

WAŻNE! Nie złożenie informacji o liczbie członków skutkuje utratą uprawnień zakładowej organizacji związkowej.

Wskazany przepis nie może stanowić podstawy żądania udostępnienia imiennej listy członków Związku. Ujawnienie takiej informacji pracodawcy stanowiłoby naruszenie ustawy o ochronie danych osobowych.

Biuletyn wewnętrzny Regionu Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność”

www.solidarnosc.lodz.pl

Adres:
90-229 Łódź, ul. Kamińskiego 18
tel. 42 67 72 611
wiceprzewodniczaczy3@solidarnosc.lodz.pl

Zespół:
Redakcja: *Anna Kolińska*
Skład: *Ireneusz Wach*
Foto: *Bartosz Wasilewski*

Region Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność”

90-229 Łódź ul. A. Kamińskiego 18
Centrala: 42 677 26 00 fax: 42 677 26 16

www.solidarnosc.lodz.pl

PREZYDIUM ZR:

- Waldemar Krenc
przew.lodz@solidarnosc.org.pl
- Piotr Ścieško
wiceprzew1@solidarnosc.lodz.pl
- Krzysztof Kilański
sekretariat@solidarnosc.lodz.pl
- Ireneusz Wach
wiceprzewodniczaczy3@solidarnosc.lodz.pl
- Przemysław Gręda
czlonprez1@solidarnosc.lodz.pl
- Michał Karolczyk
czlonprez2@solidarnosc.lodz.pl

Regionalna Komisja Rewizyjna

- Teresa Kempaska: 42 677 26 17
rewizyjna.lodz@solidarnosc.org.pl

BIURO ZR:

Sekretariat: 42 677 26 11
sekretariat@solidarnosc.lodz.pl
Dział Kadr: 42 677 26 14
sekretariatprzew@solidarnosc.lodz.pl
Dział Księgowości: 42 677 26 20
ksiegowy.lodz@solidarnosc.org.pl
Dział Kontaktów: tel/fax 42 67 72 627; 42 677 26 28
kontakty.lodz@solidarnosc.org.pl
Dział Administracji: 42 677 26 15
administracja.lodz@solidarnosc.org.pl
Dział Szkoleń: 692-524-588
dzialszkolen@solidarnosc.lodz.pl
Dział Rozwoju Związku: 42 677 26 29
Biuro Prawno-Negocjacyjne: 42 677 26 31
biuroprawne.lodz@solidarnosc.lodz.pl
bkn1.lodz@solidarnosc.org.pl
Związkowa Agencja Pośrednictwa Pracy: 42 677 26 02
biuropracy.lodz@solidarnosc.org.pl
Biuro Wścigu Kolarskiego: 42 677 26 06
wyscig@solidarnosc.lodz.pl
PAOKZ sekretariat: 42 678 06 77
sekretariat@paokz.edu.pl

BRANŻE:

Międzyreg. Sekcja Oświaty i Wychow. 42 677 26 26
lodz@oswiata-solidarnosc.pl
Reg. Sekcja Ochrony Zdrowia: 42 677 26 30
Reg. Sekcja Pomocy Społecznej: 42 677 26 30
Reg. Sekcja Kobiet: 42 677 26 30
Reg. Sekcja Emerytów i Rencistów: 604 796 872
rseir.lodz@wp.pl
Reg. Sekcja Kolarzy: 42 205 63 14
Reg. Sekcja Metalowców: 42 677 72 45
Kraj. Sekretariat Emerytów i Rencistów: 42 678 74 36
kseir@solidarnosc.org.pl
Reg. Sekcja Pracowników Leśnictwa: 722-250-536

PODREGIONY:

Kutno: 24 253 3823
Ozorków: 519 406 434
Pabianice: 42 215 2313
Radomsko: 512 378 083
Sieradz: 43 827 1151
Wieluń: 505 072 708
Zduńska Wola: 43 823 6456
Zgierz: 607 358 026